

Vélabrögð Framsóknar

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Ræður og greinar 1929-1964.
Askja 4-1, Örk 2

1.

1941

frítt júní dagur
blaut

Lannast hours

Björni Benediktsson:

Víðar brögt

Framsöknum.

Eftir verðum, at augum
Framsöknumanni hafi verit þat
ljósara en Gairars Gairssyni, hér-
likum meðalhið flókkun þeirra
heit, af Alþjóðan flókkunum varð
of veikur til þess að þaum [varin]
at stjórnun landins mett honum
fri at Gairars Gairsson hafi næ
einum skopat Framsöknum flókkunum
~~en~~ ~~og~~ ~~átt~~ manna mestan fátt
at blægra Alþjóðan flókkunum af
stóknum ~~undan~~ lengst af ~~þaum~~
~~at honum~~ eins og ~~sjálfbjargð~~
verfðabornuk.

Alt met þat lýgin augum at
skapa Framsöknum flókkunum stöt-
uga valda at stöður, fannig at
hann geti sífellt setið at stjórn
ignist met stuttningi frí hegni
áta vinstrum.

En þegar at fari kom,
at Alþjóðan flókkunum regndist of
veikur til þess at met honum
einum mætt stjórnun, þá lobat-
Gairars Gairsson sigi augumum lým
þeiri staðregnd. Hann varð frent
á mætt ~~á~~ fyrstu til at benda
á honum. Þoo sem frekt er orðið
davídat: hann skömmum ~~grin~~
þingborningarnar 1937L og eftir-

og býldur sínun lejondale
til at játta sín óhegðværu
stærveynd.

[Var og sá manna á afstöðu
þeirra og fórumannsins, at
henni hafi: frá upphafi komit
fránum sér verðendni Alþyðu-
flokkrarinnar, ger henni nagan veikleika
hans og nissvitandi um fyrir-
hugðata þjónustöðu: frágu
Fransískanum hinum yngri
þjónustuverum Fransískanum
en voru: fyrstu eigi löðan
þessa at stæðan, en eito
hentu fránum gjálfin: frále-
taksturhæfdu við Alþyðu-
flokkrinum.

at ef síðan veiddist mættis at vísu
einn notast við Alþyðuflokkrinum, &
en ek hinum broyttist, fóð varin henni
alt of miðlaus. Hét honum mætti
stjórn: göðari, en faga hertva
tök varð ~~þessar~~
at fá annan ~~stytunari~~ samstofnungs-
flokkr.

Fransískanum fórumanns

Fransískanum gekk ven en honum
at átta sig á fersum sunnindum/
þeim hildunum en dæntahaldi: frá
innundupat um veri at stjórn
Íslands með samstofni Fransískanum
og Alþyðuflokkrarinnar eins.

[Frá þeim veikleiki Alþyðuflokkrarinnar
ins og at þei hafi: löckunum,
at flokkurinn var minn bonum
: afstöðun þjónustuverar frá
gagnstatti þeir, sem átun hafi-
verið.] frá at

Þessi fát var einnig Alþyðu-
flokkrinum, sem 1934 ~~leftsgjöld~~
þeir, at hinn yngri með voru
hafnin til valda: Fransískanum. Þat

henditugri beráttan við sínun gagna
samstofnunum í myggva þó hollissa
hafi: þórrari þórrasyni teknist at
heldur hinn er gagnbú fylgi Fransí-
skanum at verulegum leikum
engin ólögagætan, frátt
fyrir stopnum Banda flokkrarinnar.
Oppti sigrum ært: ~~Eldskollarinn~~
samstegur stjórnarinnar 1934]

sem varan sigr vegaranna
bægjan.

~~mögnlegars. Frum höfðunum sigrars-
ins frum Góðars Góðarson. Við
stjórnunaryðunum var fram hja
hannum gerast en fórustar fálin
Gleðrannni Góðarssyni.~~

~~zinsburr~~

~~Eldkuningi~~ átt: Hennunn

Góðarson söldi í fyrst og freist at fáskar Al-
þjóðunflóðnum. Þat var því
áhlíost, at hann ~~litt~~ regndur
þogða fagurðum fólkunum
kröftum ~~ar~~ fjarbileg, att erfitt

heini og jón valdumum Fransískum meit at skilja, at stodir sem
hann studist vit varin konni at

[en aðgerð tóku at átta
sig á, at heild gæti: styrk-
leika Alþjóðunflóðsins mundaði
vera ~~hærla~~ ^{hærla} ógildi, dróin
þeir augo dul á fyrirlitningu
sina fyrir versöld spesa vel-
gentan flóðsins sins, og þeirnum
bá miðin sittu höf i hótt-
semi i sunnungsgrí við hennum
og at þeir at: öllum heldum
en heini eldrí meiri, sem
í gva bort: höftu at: f
meit flóðnum skaplega

~~hann og af því undregi ainsagn
at líta sexið persóna fyrir
vægðanum manna sínana komu
síða allra berost Frans]~~

*

Sóls koni förwo, at gjor-
vel Hennunn Góðarson vart at
vitunkenna, at ~~læst~~ af stjórnun
átt: meit studunagi Alþjóðunflóðs-
ins einn, blást: við algar upp-
burru og gundroð: : ~~þjólfétt~~
laginn. Sætt aða rann upp fyrir
hannum, frega hann vart at
gefist upp við at veita Alþjóðun-
flóðnum: Hafnarfjörð:
vennd til fers at sundra verka-
listnum fari og halda svo áfram
áratuga frábærum sinni og ótrum,

Alþjóðflokkrum vor um
at frossa sínar fylgi
almenning, til þess at
á henni yrkt krest

bíggur. Það varð ófengilegum
mæssatjaldur, það vart kennandi
þorunni löst, at lauk að vitjóni
timans.

*

Svo sem ðað vor sagt, þa
var þat engin frágangsrök i huga
Fransíðanmanns at vinna með
Sjálfstæðismönnum. Þeir höfðu
einnig ^{frá upphafi} að gert rát fyrir því,
at dikk mundi fara. Þórður þeirra
gagnvart Alþjóðflokkrum vor ein-
nig með sín, at þeir gátu að hófut
því at skilja henni eftir á eyti-
kjörni og taka upp samstarf
vit Sjálfstæðismenn.

En þat samstarf hugsat:
Fransíðan sín, at yrkt með alveg
sínum heiti og henni heiti í sam-
hligingu við Alþjóðflokkrum. Al-
þjóðflokkrum átti at vera ein
bætning, sem gerð öruggt, at
þei kynni yrkt heiti á Sjálfstæðis-
menn, at ef þeir leitu eigi at
bennu vilja, það varri annan
veitubínum.

Samstarfið var á hinum
bogum spennig at hín dumur, at
Alþjóðflokkrum vor ortum mætt-
laus. Þaðan teknar at athesta megin
í Alþingi, ^{eldum til} sognið er að taka með fjo-
lum. En stórum Sjálfstæðismanna var
áhver annar og meiri en Fransíðan

helt: getat hversat sín um sam-
stofslókk. Þess vegna voru íjarsin
Fransískan meður frá upphafi and-
vægi samstofnum og gerðu allt
til að spilla því.

*

Fra sjónum mið: Sjálfstæti-
manna blent miðög að verða tri-
sigt, hvat gera skyldi. [Flobbar-
inn var: Þárum minni hleða
í Alþingi, en sterku með fjöt-
lum. Þó eigi svo, at eins og
sakir stóðu, varir meiri voru um
^{hreinum} Þárum ~~desperion~~ meiri hleða, fótt
borningar færur fram. Andstæt-
ingarnir höfðu fórmlegum meiri
hleða og gátu lögum sem kvaður
haldið í fram að stjórnun einum.
Í því sem komist var vist: at
því huggið legast at ~~þá~~ sýr nýr vistork
og fó um a. að draga Fransískan
og Alþingulókk frá því manna
sunstofji: vit komum við sta, sem
verit hafi: undan farið á og
vermlegum fótt hafi: átt: bori-
ningarsíggum þeirra.]

En á hinnum hagið var
auvitat mikil freisting til
at hafa Fransískan sínar um
at upphæva af þeim östjörnun-
arri, en hinna hafi: sít.

Þessum * og ótrum bollaþeging-
um um ein hleða flobbar huggmuni
hleðar fó atli mál eins sunkvænt
að ríða líklu: hengum Sjálf-
stætimanna. Þei voru flobbar
alra stættar, alra fjoðarinnar.

[Islandska vísit]

Íslenskarsins Íslenskarsins ársþárið
1939 var svo komið, at aldað-
vinnuveigir landsmanna höfðu innan
saman verið rekin með stórfelde
tapi, sgo. at stöðvur þeirra valdi-
gir. Ákvæðið varist vera ótak
at ólærandi meini. Verðlunin
var at dragast saman, og umhverf-
ingarum var íthlutat af blutfuglum
og einsigni. Tjörnagren níkis og
seitafélagar voru: bæða boli, en
hinsdraust horf-5, ~~hins~~ at anbands-
sem innan. Vist blest: alls-
heims gjaldþrot, brenn og ringub-
reið: hsjóð félögum.

Eins og þá horf- vor
hjört, at af eigin rannsleik gat
~~Fjallfélög~~ teknit vett við, meða
með sameiginlegum átaki allra
landsmanna. Sjálfstætt is mun
gátu þó sitt allra skorist í
líku. Nautsyn alþjóðan knuti-
þá til þeirrar samvinnur, sem
endstæðingarnir hafa frá fyrst
falo, en flókinum líkum valdstreit-
umur. Þótt þá einnig var
inbest → ferk þeim eigi önnur
innset = .

*
Síðan hefur mægt að dega
drif-5. Til sem staðfins var svo
stofnud, at fers var eigi at vanta
at fari hant- meimum spáttiháunda

þá sjálfs bjóðanu við heitni,
sem verit hefur lagt i -
stöng fjöldamannans mea-
ðlaðsleiky, þegar hún
hefur mælt um
fjöldist höfut stjórnuna,

háttum, sem síðastu töö
árin hafa stettat at
tilvist fjöldamannan, ör-
hunnar og frelsi, hefur várta
sjálfstætismannana myög
notið vit. Það er sömu n
stjórnunaháttum heft: verit
heldit og fyrir doga fjöld-
stjórnunanna löggj.

Heftur sjálfstætismannum
hvergi verit til kvarðin
og munðas frá mörgu ~~þó~~
hafa verit veri várta er
værur hefur fró á oft-
st.

þegar til kvarða
lætan

fors flokkus leiga sigrar.

Albertsins var vort sín,
at örbeingst manist à skammi
stundar: Þánn ófeltað að legt.
Span strik sigrar ^{at innan} abbi retur sinnar
at reðja til íslenskra stjórnunala.
En hitt er óvélengjanlegt, at
sjálfstætismann eiga ^{mætan} sigrar spátt
: því, at um þá hefir fessari
að legt verit varit til at tryggi
framtíð ótrúna vegana, ^{og} styrkja
almenningarsins og festa hér fara
fjöldabrunn : særif, gagnstótt
því, sem gerð heft: verit, ef
andstæðingarnir eru í heftu
riti.

Enn þá meira en samt
um hafð verat, at: öllum þeim
bundla, sem at fjötumini hefir
stettat utan at síðastu töö
ári, hafa várat sjálfstætismann
myög verit vit höft ~~og~~ ~~lætt~~ og
árestenlega stöfust hitt til hins
betra]

Samstundist hefir fyrir
vegudeinni oft: til myndils
goðs, ^{ómetanlegs} fyrst og fremst
: heild, en span met autvitat
fyrir þann flokk, sem í gefit
sina undin fjöldabrag.

Þegar til samstundins
var stofnat skort: eigi brak-

spín : lit: Sjálfstætisnáma um
at lítt ^{inngöði} at spín gerist með heim-
innum af hálfin andstæti ingánum.
Væðum spín eigi með öllu meitum,
at þær spín hafi verst. ~~at~~
Um sikt er ekki at fást. Engin
er annans bróður : leik. Þrótt
er vitat, þegar til leikrins er
gerist, og tjáni spín eigi at
atvart, fótt sín verði rannir á.

En sunni skákri erst

skákri, at þei hilla á algeman-
misbílunni á etli þess, sem þei
eiga at gera lit, og geta þey-
agi ort:it honum til tjórs,
þótt þei get: gert miðþra-
ðagn skata.

Þessa tegundan eru
brött þær, sem Fransískur hafi
sin tilleikit í ~~þessi~~ triði, at
vara tví um etli Sjálfstætis-
Hlobbersins, en : þenni vor at
geta firt honum lyfji og flutt
til Alþjóðhlöbbur.

*

Fyrra bröttið átt: at
listu i. Sjálfstætisnánum
um í rannsóttum 1940 - 1941.
Spá

Spættu þau fyrst fram
á síðari blatta ársins 1940. Um
í rannsóttum ~~þó~~ ^{þó} að falla í gildi
þann málin um högfesting þau
os ~~þó~~ at verðlegs upphöft

Læri ~~þó~~ at vinn græddi : blott falli
ut dírt:it en þó eigi með, at
hinn væri beth at fullor.

Gler m unn Gjörasson hefi mi
hjst gfi frír, at henn hafi
strot i árinum 1940 sít, at ít
: Þraðagslega ófær var stefut
meit skotski afnáni fessara á-
kvæða. Hefur henn frá vanta-
lega litjt rðs á, at sökum hennan
gíflægu atvinnu aukningan,
sem orðin vor, varí skyrslulegt
og hælda att: litjt: um : skelfum,
þó hverfa engi frá frír, at hinn skyldi
batt innanvisi at vöknum blauta.
Auknum teknar verkaþjónus sökum
stórvæðum viðum blystu at
bata (hennum a-m-k.) spættu morg-
fældlegur uppg.

Engur af fessum hveigt: sunt
forseti-væðum frá - frært i mið-
holt: henn forseti: þeirra stjórn-
an, sem stöf fyrir, at högur voru
i gildi feld.

Eftir frá sögn vát heppur
sjálls en framkomu ^{ári 1940}
met öðru óskiliðarleg.

Átta matthi frír, at fram-
komu vát heppur væri óskiljanleg.
, at eru sé: voru og veru h
frír fer frír fannig. Skýringin
bigga-L: augum uppi, frír at vát-
heppum hafi sjálfbun lítst at gæfa henni.
Henni ~~göt~~ voru fyrir dyr-
um vorit 1941. Framsókn miði un-
fræm alt, at vit fer gat: Alþyðu-
flotkunum endurheimt fylgva fagji-
sitt og öflert í ný glibbursvætt til
at teljast miðvarpi verkaþjónus,

"Í fessum skyri að- um

áranmótin at súa til stórfelhra
kempdeilna. Þáttun geysir óvinnum-
rekenum átt: at megin ~~verð~~^{lengum} verka-
manna ~~mánu~~. Í því öruggveit: sem
ef persón leiddi, var því treyst, at
Sjálftatísflókkunum taki opstöðu
andstæða verkaþjánum. Í þáttum átti
at hýða. Íg aftr í kosningarum
varat: Fransískur, at hin fengi
en den brestan Albjörn Þórhilsson, svo at
hinum gamli valdshálmum hennar
get: hafist á ný.

Sjálftatísnumi sín þeirar ~~þ~~
~~þessi vor stórfall~~ hvert íslent vor.
Í því þeyr beittur þeir áhrifum
sínum vat: hja verkamönum og
óvinnum rekenum til at hindra
áreftan ~~þó~~, sem rátgjötur vorum
Að vinnum rekenum höldur bath

hug sinn svo, at þeir vor um at
greifa fullan verðlagsbátum og voru
þei fárin til at samþykla þær.

Forsatir sáttu ~~hafa~~ ~~um~~ fari
~~í þin stark röld~~, at frí sjónarmáti
þjófum heildarinnar hafi fætt verit
íhuggilegt. En þá átti mikilljörin og
Alþingi at hafa lögystu um at koma
í veg fyrir það. ~~Háskólastofnan~~
~~háskólastofnan~~ sín lögystu bræt.
Hermann Gíðarson taldi hitti mikils-
verðara at koma bræði í samstarfs-
menum sínum, sem hafi henni áleit, at vogt-
eigi at sín fyrir at höldur sér fyrir
og fregjandi og hlyðalautt komit vinn-
um við ~~þ~~

telur min

1.

5. sida

1941

Björn Benediktsson:

Nobbro

motsagan

för skotsvärkena

/ Samleibunum er jafnar
sagan verður. / : not: hvadur

Engin sunnindi eru, al-
víður kennari Grafssandur en

bessi, í þeim framburind vill samt
oft ~~öfva~~ mit brysta. Engum

er betta bunnarar en gömlum
lómarar. Henni vegin eru oft,
at sá, sem eitt hvarf hefur of sér

gert, leitast : lengstu lög mit
at dýgja hit sunna og basta
vegki : megar dommarar. Skilt

tekt at vinni stundum um
sínum, en oftast kennir þat þó
söndöldum sjálfum : koll.

At sá en varin situr henni fast-
ur : not: engin motsaga og á
henni sunnar fast, sem henni
vegdi of sín at vera. [Hannas
þróunarvara] er fótt henni

lef: strax genist mit hinn sunna
og lefi, aldatat þeiri sunnar,

sem hreinskilið jötning af
þeim, en henni ager. Því at
jafvel hinn strangast: domari

verður at vitna kenni, at engin
er flékklaus. Þóret tilvernt a

tilspissat fót at skilja allt
sé hit sunna og henni gefa allt.

*

Ift fer m.a.s. wo, at fót, sem
átm var met öllu örist, verður
þa lyft ógagnandi, þessa
rekinnar er sunnan motsagna-
vefur þess, sem sín at leit: at
lyfva met at sunnaga
samleibunum. Sá, sem wo fer
at, er þri eigin ver kominn,

Ift fer m.a.s. wo, at samt,
sem [átmunarsökkrast]
~~átm~~ átm fótt: met öllu
örist, verður beint ógagnandi,
vefur mórgögli þess, sem
is at leit: at lyfva)

Læs hinn mildari teku,

Hermann Gíðarsson, uman regnt
est af brotadómanum landmánum, fullgtum
: Tímarum 15. nóv. s. h., at es
hafi bovit hennum á brigum „glap-
samlegum fyrstahárin.“

Miðina mið mið dökki gagn geru.
~~Hér~~^Í hinnum hágvarn og miðdiss-
legur grænum miðum hin : blæðum
fyrir skönumur voru engis unnið,
en gefit gætu ástæður til slíku
stöngula. Þat er forsatti ratið hennu
sjálfin, sem kílbaði oft mið sva.
þat er henni sjálfin, sem segist
vera stimpulun fessa ljóta heiti
og miðan vísir sínar mið þat.
~~Þa~~^{En} þat ein kennilega ~~þekkt~~^{brotum mið}, at um
heitt og hinn gæði dómanum at
hássin eru ^{!?} ~~reppars~~ sess hins ábárða, þa
vísun henni af hinni greit hava
götum sunnileikans inn á þá viltu-
stiga rafningamus, sem henni
svo oft við dómanasat : hafi rét
þá vísu, en eitt hvort höftur at
dugja.

*

Hermann Gíðarsson gerir ~~þ~~
^{þeini skotun} nobbra græin fyrir þorlakito sínus
sem es skýrt : frá á högnum, at
nægtr hafi verit, at afruna spau á-
brot - genugislegum : hrygjan árs
1941 at habba bæyp at eins um
75 % af visitölumini. Síðan segir
henni, og : feri skilt min, at

íðókun min um van glæssemi hevur
eigi at vera fólgin: „Borgarstjóri
inn álitur, at að regin öfnum þarf
at minsta kosti, at að hafi ekki
gert þarf at krofni minni, at
þessi ákvæði eru framleyst,
vegra þess, at að hafi vilt
ána til stórkostlegra þærðirnar
um áramótin 1940-1941, eins
og átum en at vilt!"

Forsætisráðherra byggði at
afsanna þessa íðókun með tvær
mötin. *

[I fyrsta lagi regin ráðherra
átt, at ef þarf, hefti rakað fyrir
framleiðen at hafa fylgi af Sjálf-
stæðismönnum, þá hefti hinna
auðvitað krafist lögfestingar fyrir
þeyjar, eins og hinna geri min. Þátt
fái ekki statist hýja min, at hvert
teggsja sín velabréagt, at lita
undan fallart lögfestingar þá og
þekjast hennar min.

En hin fyllgti forsætis-
ráðherra, at ~~Borgarstjóri~~ tvær
ólikir blöðin sín eitt og hitt
vara. [Elli santi ekki at þurfa
at eyta órum at fari, at ólít-
haga er at standa á móti þær-
hæknum en at hækka þærft af me-
rin. at hitt er at hækka þarf.
~~Borgarstjóri~~ fyrir ^{þranda} teggsjá hefti
framleyst, lagðina
þetta varit fyrir sér en gumi,
— hvor usagan.

Ís at set velðora en at holda
þvergum að leggum en inn leiða
þær á mig, þeyjar fram hafa
verit: burtur feld.

gera fát, at þeim
öþreyfum.

: *communis* átt

Eg eða bæðinn um, at
vinnan
vinnan vinnan óbera dómara
fari at gera manast um
heilindir: vörnumi, þegar
vini at rekja súndur
þessa viðhengjum sakborri-
nings, fari at jafnvel min,
algeðum vitvaniing: dómara
fari inn,

a.m.b. engum sjálfstæðumanni, hefti
dotti: hug at fræskugja fessifyrir
~~midigrasiskognum íbrest~~, heldur
heftu meiri grætt 90-95% af habbun
visítónum: stórt 75% átta, og
reiknað habbunina ít meiratán lega
: stórt friggja meirata átta. Frá
er fát ólíker sennar at jafna
at fræsja frá síhabbaði visítólu
eftir: vissu líhetfulli, fótt eigi sé
at fállu og öllu, heldur en at greifa
engu þær habbun, hversso mikil
sem dígti: ír eyðst, eins og Fram-
síðan vildis mi. Loks en á frí anum
mánu at halda ekki lega fyrirval-
num með ~~þær~~^{stórfelnum} breytningum
áta setja á mír fringuunar lög, fótt
miðharvestu at: henni, sem lögin
áttu at milta rétt: , hafi: , svo sem
Dagsbrúin og Hlíf gerdu miðat vid
þá van engar fringuunar fönf.

Alt líkum gettu at vera
fist leyni mannsbanni, ~~Fæstuveli~~
~~farsa fyrir eini hengjum~~, jafn-
vel við, sem forseti: ^{agrist} við hennu fótt
þá sem henni ^{þá} fari: myndur, en
henni lítan: hug minn, þykki
mig um, at mi hittsettum minn skuli
vara frumðum undanfengi blekkings.
En gefur ^{þá} fótt at kennum
fimissan hefti: rétt fyrir eini:

fessu, sem er svo augljoslega rauðt,
þá banni fari eitt ít af fyrir sig
þórum eigi at miðla holdi. Fari at
fari þóft: eigi at sama annat en

sem sjálfstæðnum voru frá
einbeini. Ef dílt væri
rött, þá sem mat: þat einumis
þat, sem ^{þestu} gernat: aður,
at þat væri af einbeini örðu ~~þess~~, og því e.t.v. meit ^{bi} betri
en skort: à vilja til vela-
bragða hja heimum missu
forsynar mörum um Fransökum,
at blóðinu heimur veypast
eigj í sín - held göt mi og
stundum eyru.

þat, at henni sei mi, óri of aint,
at henni heft ^{þá} getat komist alveg
sauð braggðinu á sjálfstæðiblok-
inn og henni veypdi mi ^{bi} issian
~~þess~~, og því e.t.v. meit ^{bi} betri
árangri! *

Forsatir vært hevaði hefni vafa-
lent sjálfum fundit, at þær bolla-
leggingan havað, sem mi hefja
verið brakta, varu nökktur veikan.
Hann tilfariði því aðra röksend,
sem alveg á at take af skorti.
Dritth segir hann:

"En istakum til þess, at frum-
vop vor ekki hegt fyrir mikis-
stjórnina um framleiningar fyr-
meindra ákvæða gengislagana,
vor sára einföld. Ælti spilis-
saga Morðun bleðsins og ælti
at vitat vor um ákvæðna afstöðu
st. Jóh. St., vor aðsætt, at mihi
næti ekki frum at gagna og
Fransökum flokkunum gat því
alveg sporað sín at athuga af-
stöðu sínar til þess mihi
fréðan!"

þat er ritt, at meiri
fest: sér miðun leg hinnar tilvitru-
nir blæsir alveg einstaklega vel
i minni.

"I horninga þína, at soður
"afstöðunnar dýrtidina" ^{at nefni} sem Frans-
ökum hefni gefit ít mylega, prentu-

6.

greitður kemp gjalds : fállu

forsatsvæðinu í bls. 74 þessi um-
máli inn frá vorþinginum síðasta
[af]leit let varð:

"... þessi ráðstöfun er eitt
fyrsta og stærsta dverfið : það átt að
komu fari ólegi á óskar fjaðmáli,
sem þau eru með : , og a-m-k.
vita sunni af ráðherrunum þat,
at ey taldi þessa ráðstöfun svo
alvarlega og stefna öllu fjaðmála-
lifi : landins ist : þat öngþreit,
at ey hef: aldræi verið : meiri vafa
en fia, hvort ey að: at vera afraum
i ríkisstjórn".

Mein sig, at ráðherrun drogur
ekki af um þat, hvé alvarlega
hann taldi horfa um s.h.-áramót.
Hann, gjálfur Hermann, taldi fætta
svo : skyggilegt, at hann va kominn
at fari at segja af sér !

*

En spær betur en at
göt, það var alvaran samt ekki
meiri en svo, at hann , stjórnun-
forsetiunum , en ekki viss um , at hann
hef: ríkit at , ^{alvörðum} mældum meira mið
sunnar ráðherruna .

"3 Tímarum 15. nov. til-
greindur hann fari tvö ráðherra, sem
máni skilst, at hann hef: talað
við. Um sunnan þeirra , Þórf Thor,

segir hann : „mein vistist hann
ekki vera frábær um framþenging

persona ákvæða gengisleganna". Úr
sunnleiksgildi persona ópta skal og
eðki vœta at sva stöððum, heldur líta
eftir min meða at fylgja Ljóðbánsþer
forsíðavæðum. En henn regin, at
Morgunblaðið og Stefain Johann
hafi vœit fulla kaup-upphöld, og
því "van umstætt, at mihið næst
eðki fram at ganga og Fransókn-
an/globbevinum gat því alveg spanat
sí at athuga at stöðu sína til
pers mils frékkar".

,at henn dömi,

Stefain Johann,

Eftir umsögn stjórnun-
síðs, fóður
forsíðans ~~Ljóðbáns~~ spurning
þyki at bætum um meðal hefur
henn afsíktaklausar viststöfum, sem
en fyrsta og starsta kerfið:
því aðt at bæma ólegi á fja-
mál landrins, en alverleg og
stefain öllu fjaðmálaþifi landrins
: engar með. Afsíktakleysi henn
en sva mihið, at henn en eðki
viss um, at henn hafi minst
á alvöru miðrins með vistskifta-
niðarvæðum og fjaðmála vist-
væðum, einsmitt þá vistbennara,
sem mihið, meynt: undin. Það
vega þess, at Lanna ferri vist-
væðum, sem henn mett vissur man-
efti, at henn : alvöru telst
með um mihið, og Morgunblaðið,
sem bæti þessi höfðingjum hafa
varit drygum bleita af af inni
til at agra litit, voru ~~átt~~

stjórnarforstöðum ebbi sammóla,
það gat Þorvaldus flökkrumur „alveg
sparað sín at athugi ~~af~~^{stöðin} sinn“
til ~~Heimskinga~~ þess at fyrir sjáum lestu
hönnunum voru* líððen af i fjöldum.

þín

(þín)

Nig ^{uggin} ~~gappu~~, at jafnvel fith
dómanir heft: verit fyrir frum sann-
fartum um Skálholti saliborninga
~~verum~~
farigt að grunna meðst, faga henni
heyrð: líka vörur Zimbabwe faga
hinn kennur frá manni, sem alveg
miglega hefir sagt: „Ig mitt álit
er, at sín stjórn, sem ebbi getur
leyst hinn starston vandaði, sem
fyrir kennur, eigi ebbi at sitja við
völd. Aðalhættan fyrir fjötlinu higgin
ebbri: furi, at stjórnin segi af sín,
ef hinn er sannfarið um, at vænt
réstefut. Hættan staðan hvarft í
mótí af furi, at stjórnin inni
fret til at sitja við völd, at
stefna vænt: störmálum.“ En svo
faraðt Hermannin Jónassonin ont
til vitnumum ~~engsetum~~ kosningarapera bls. 120
finski ^{Þessi} umraki eru ~~engar~~
engar berfumuleg, faga þau eru
athugið ein lit af fyrir sig.
Tínumi er líka hrifinn af
þeim og talsum þau réttu lísingu
á forsetið hefur, furi at 30. okt.
s-l. segi blaðið:

„Hermann Jónasson er
ebbi einn fyrir manna, sem

hafa hafð markmið eitt, at hengja
ut völd, en óskta því engar, fó
mestur næstagnið miðin sér var-
vekt og viturbundustu þing-
væðisvegin broðrar". Síðan:
súna blatt: en emi heft á og
sost, at fíjtin færðist „mánu,
en berjast vegna miðfna en
ekki við hennu eimbættu, - mánu,
sem fers vegna hafa að færði-
þroska til at leggja mitun völd,
ef þeir lát því ekki framengast,
oð þeir álita rétt".

Þat hefir avarið lega
blangit vöxtum: sít færði-
þroskum frá því: fyrir
m-a-s-^{þegar} of vöxtum, fórint
síthverða henni reitumt,
það er gjölfur postulium
tekin frá Þóru stendur
ágó undin sei næra réttum
hállars manns, því at
þa telen sjálfin post-
ulius fæt

~~Þarfentisþroskum er ber-
njumilega orðinnes fyrir ferdar miðill
en eitt hvort en henni valtan, því
er hálfum minnið ritar ~~þess~~~~
~~þess~~
~~postulium~~ ~~þess~~ sínar sínar
einhilda skýringar á því, at henni
lét: fyrir undin höfut leggjast
áður miðið sem, minnast í þat
at alli níðirstjórnina, sem henni
veitti forstöðu, hvílissa hörmungun
henni í framundan, og at flobbur
hans opnast: ein alveg at athuga
alstöðu sína til fyrir hörmunguna
blatt: og Stefnan Jóhanns voru
hannum ekki sunnileg um, hven-
nati van fyrir degum.

*

Ef þat væri rétt hja fær-
ðistisvæðum, at henni væri gos-
tumara ábanti fyrir afbrót,
þá munda fersi sunnarburstum á

skapa þa
hans eigin ummánum, fyrkjaras
takvægari geður horum, at ótak
betti: get mihi fílli vit avu hini.
^{niður}
stær þat mundi ^{Lambla.} fyrkja sjálfs-
sæt at fóra í statum og athugi,
hvort þau væri meðum ~~skemmu-~~
merki, sem bæta til, farsatssor
~~sk~~ hringin at verki heftu verit.

Hér er um þat deilt, hvort
Fransískus flokkunum hafi, að fátt
: at eru etta eyða þeim ekki baup-
deildan og övildan, sem við blásti,
þegar gengis lögin voru inn gildi
föld : síslók 1940.

A nýjarsdag braust eldur-
inn út. Þann dag feldi Lundur
: Dagskrín sáttatilögur, sem
sunninaga nefnudin fess tilags og
vinnuvitnude höftu gengist at. VÍL
va, at þat voru komununistar
með atstod hinna ^{ívitroni} manna:
Alþjóðflokkunum, sem at þessi
stóðu. Komununistar höftu uppi
öskulegan árótu og Alþjóðblat-
^{van} Ízland. Ítrugt: málinu.

Ef afstigna að: aldur-
inn vandréðum, með aðri allir
áhugan at: hvern at leggjast á eitt
og hafa eldirn. | Stjórn Dagskrínar
tóku forystuna ^{van} fyrir: Botati, til alls-
hverjan atkvæða greifta með mihi
og best til, at sáttatilögur yrði
samþykkt.

L Sáttasenjari og

*

Lönnunni hafi verit
kunna sagt, at

Fra spessari ókvæðum er
sigt : Timurum 7. jan., og sagt,
at ókvæðagreitum sigi at verða
þann deg ita kíssarsesta degum
eftir. Það sama deg segin

Timurum : lífara einum :

"Timurum hefi all göðan
heimildin fyrir því, at bæt Íslafn
Thors og Björni Benediktsson
hefti litjt fyrir skotum : ljós mit
flóbbabréðum sínum : Dogsbrúnum,
at þeim var meira þópp en
hófut var [samkomulagstíllögum]

þessi ummáli, sem birt
varn rétt átum en ókvæðagreitum
átt: at hefjast, : lífara atalmáh-
greys forsatisrát hevva, varn meit
óllu örönum.] Forsatisrát hevva
heldur fyrir mið fram, at / Íslafn
Thors hefti fyrst á móti: ekki
viltat líta greita fulla verðlegs-
uppþót, og fyrst of lantandi tilst
ar af þat en rétt, fyrir hefji for-
satisrát hevran álitjt, at Íslafn
taldi samkomulagstíllögum man
ganga of læst en eigi of skont.
Hátræðaleust lit hevur ^{skont}, blaut eitt
heldur hinum gagnstata fram.

[Hér mig var, sjálftatísverkamönnum
þat fylltumumast, at eg taldi etli-
legum kröfum verksmáma full-
meagt meit samkomulagstíllögum,
og at minn rát hringi miðig
eindvegit : fyrir átt, at þær hevi
et samræðesa.

En fari : ösköpunum heldir
 Tíminum þó, á hinnum miðkvæmum
 standar, frílikl. Þó ger ekki skifti
 á sannleikanum^{21]} Þur fari let eg
 fá dæma, sem hefur þá frekari
 skýringar, sem Tíminum gefur,
 at framsethunni ósannindunn rímann
 fyrir segir: „Fari en vel hegt
 at gera sín : hugan bund, hvata áhrif
 fari hefi á tilhliðrannan sem og
 sáttfjári verka manna, þegar tvei
 leidstu valdarmenn sjálftstæðflokks-
 ins, at viðum mála ráðherrum og
 borgarstjórimur, líta hafa síðst
 eftir sín!“ Aldrei fersu vort,
 en þannig ótrivæðum orðum sagt
 : hvorin skyni ósannindunn er
 breift út. Fari en til fers at
 hafa miðun „tilhliðrannan sem og
 sáttfjári verka manna“ í sama tíma
 og komunumstar gerðu virslitun
 tilranna sínna til at espja eld-
 hofurs og ið hildur milli verka-
 manna og atvinnuvekenda.

þó at lítið sín við-
 lega 10 manndi. Sjást broðlöfin
 Fransöknum um : öðrenn fers
 elds, sem þá tökst með mannumind-
 um at slökkva. ~~með~~

*

En fari en fleira en
^{um einhagi}
 þetta merki flobles hraus, sem vitnar
 i miði forseta-ráðherra,

Önnur floaga

Til en vitnisbundan af
fess hálfinn, sem forseti svátherra
síst mun verða talinn óvinnveitt
ur hans vildesta vínun og
bögutverjanda!

Hann le. næv. birti: Timans
i ritstjórnar grein fyrsta svarið
vit greinum minnum. Þeir verður,
at ritstjóri Timans hafi: að fess
mannan verðan kort at fylgjast með,
kvæt fyrir forsetisvátherra valdi,
en hann ákvæt, at gengislögin
skuldu fulta in gildi. Enda en
dóki: Blæninn dregit in, at af
þekkingu sé talat; en þær segir:

"Fari, sem til þekkingi,
rita at opnata forsetisvátherra
mötatist af tveimur: 1. At níbis-
valdhið eigi óski at [skifta sér af] summinga-
mánum viður veit enda og verk-
þega, meða sambomræg huf-
ðeki mítst, og af fari mani leita
trúhun at viður lífrins. 2. At
trúgt var í at viður rekendur
at gata sjónarmita at viður
vegguna og láta heldur koma
til afskifta níbisvaldins en
at ganga at býrnum, sem óski
sum viðurst ~~spissamöguleikum~~^{afkomar} fírra".

Fjárt er eg sé óski ófer-
manni fóinassgrí summaðar um
fæt, at stjórnar forseti, sem „óski
en eina freira manna, sem hefur

228. : et astiga
biowissenschaften ferner
bijt sin a

eft in skyhouse
out over Timans

þat markmið eitt, at hórusa við völ-
se fólkunum fyrir at heva þat fram
sem afþórum fyrir ^{algarð} ~~spær~~ algarða heimi
sinn, at hórus sé bráður við Morg-
unblátt og Stefán Jóhann, spá
er hitt vist, at Morgunblátt eitt gat
vitið miður um þat, at verkamenn
sauð byltni eigi ^{annat en} spær fulta verðlegs-
upplót. ~~þessar vor fyrir teknar.~~ Ef
frið var „tveyst“ eins og Tóminn
segir, at ótrúann rekendur gengur
eigi at fari at greifa hana, þín
sor slóeg ótrúann, fyrir fyrir sínust
van þeir farsatir hér að tók
tíðindasíða, at ~~háði~~ ver-
þegi at, þegar farsatir ráðherra ákvæð
at gera ekki meitt „tveyst“ hónum
frið, at sunnkonanleg meitt
ekki og af frið mundi leita
þrifum ótrúann til fíns, m-a-s.
svo ótrúann kostlega, at hinn vettlati-
leg festingar í mið.

Zini unumurum er sa,
at ~~þa sem~~ ~~þa sem~~ (þa sem)
og ~~þa~~ segi einumigis, at ~~ó~~
fællesteg við undan hef = verit
vætagöðan", þa gengur
Tunum eur þa lengra
og fullagtir, at fari
hef = verit "tveyst", at
~~þa sem~~ einumit þeim
at hentir yfir, sem
forstis væthenna nefndi
Frá löðum hinu ljóta
mánu.

Vitnisbundan Timans
støttest i samme ord: til øns
bet, men og hælt fram i grunnen
minimum i døgnummen nem betta
spør, og forsats visst henva nafn
wo ljötur nafni i svare sines øf

En förförande
kvinna som är en lexa
kom ihåg hennes härliga fruktansvärda
domar, att man lekt och hennes
berättelser sällan sett en i bok
hennes återvända, förtäckt hennes upp

öll hris gamalþekta hrögt fess
sabborningars, sem tekin sín
þat heilt til bjargar at veita
sélt sínum með fræmstiðum og
spilum. En mistagrinnar:
eigin framkvæmt: neðin grunnum,
skotum á sjálfslegum sömuunum.
gögnum staðfesta hraun og
vitnisbundur besta vinum,
Tímanus sálls, gerir grunnum
at öguggjandi vissu.

Eg er hraðilegur um, at
sabborningur, sem eru en
komið fyrir, geti hvevji aðt
van í eyjunum, nema ef vera
skýldi fyrir breiðdönni;
Frakkhundi, heimkynnum
Gunnarss., eins af etalstofn-
endum Fransískan flóbbins
á Íslandi.

*

I fyrrikr farsatísrat-
hverra við staðgagnaðirnar
hefin horunn ^{deki að vissu} teknist at samea
skýringsu minna í afstöðu
[Kosningar] Fransískan
ur ára miðin 1940 - 1941, sem
i fyrstu var óteins semileg
fákkun, en en ein örðin at
öguggjandi vissu. Gleðum hefin
horunn og teknist at sigras, at
þat er ekki nema sorglega

sjálhun, sem hefur en hinn
sterkri matan, eins af þeim,
sem ekki "hefur spott markant
átt, at hengur vit völd". Þitt er
: honum miklu náðuna, þau sjálf-
sost fregar á líðnum en komið,
at honum byrjað spott mannumart
umtalsmál ~~spjöt~~ af voldinum:
skíða ~~et~~ reitir ~~et~~ fórbær] at ~~fó~~
minna beri at meta sannfaringuna
en ~~þótt~~ vestallumum, af þar ~~en~~
: alvínus ^{en} at veri. Þá tóku heim
sig „alveg geta sporað ein at alþingi
at stöðin sína“ til gji vofandi
hörmunda, einungis af honum
„hengi áhrifar vit völd“.

U.t.v. fóru höggsmírar um um
dikan meginar lítt. Eg geri þat
^{eg skil að} ekki. Þó mun stóð ekki af per-
sonulegri vandræðu et óvirkileika
forsattist hefur. Gleðum af því,
at heim er atstóð oddvitni: þeim
stóðu : íslenskum stjórnunum,
sem fransískur en fremst: full-
trúum fyrir, at meta miðfrum
at: minna er voldstreituna.

Eg fótt mið delli: ekki : heng at for-
dæma et ógvuna einstaka Frans-
ískum megin um glapsemi af
persunn sökum, þá hevst eg því
háðan gegn hinni fíjóðhættu-
legur stóður þeim.

Dg fórt en óvirkum lega best
gert með því at afha sjálfstæðisflokk-
um, flokk allra stóða. Eina flokk-
um! sem setur hef félögjum af a-
hagnum um einstaklinga, eftir
voldstreitum og samræðum þíðina.